

Misjonssambandet og bibeloppløsningen

Norsk Luthersk Misjonssamband er plassen der jeg har stått i arbeid i nesten 40 år. Ikke på grunn av at Misjonssambandet er feilfritt, men på grunn av kallet fra Herren, og det grunnsyn som det står for. Derfor er det sårt og vanskelig å skrive det jeg her kommer med.

Av Kristoffer Fjelde,
Oslo

Siden jeg i 1954 var ferdig med MF, har jeg vært i Misjonssambandet, bortsett fra noen år i Salemkirken i Chicago. Det har vært en rik tjeneste som jeg takker Jesus og vennene for «som akter meg tro».

Men i løpet av denne tiden har jeg merket tendensen til bibeloppløsningsprosessen. Tidsånden og bibeloppløsningsprosessen hører sammen og er farlige fiender for Gudsfolk.

Jeg vil her få peke på forskjellige forhold som har undret meg og bekymret meg, noe jeg ofte har måttet ta frem i forkynnelsen og arbeidet gjennom disse år:

Forandring

Det har skjedd en forandring. Flere blant misjonsvennene, de eldre spesielt, har vært bekymret for utviklingen. Noen har sagt fra, men det ser ikke ut som det har nytte.

I løpet av disse årene har også noen av misjonsvennene forandret seg, og nye er kommet til, noen er «påvirket» av tiden. Noen av disse talte riktignok om de gamle linjer, men holdningen er en annen.

I dag har vi sterke brytninger. Grunnen er at bibeloppløsningsprosessen har pågått i flere år. Vi har ikke tatt oppgjøret. Vi har gjennom år merket bibeloppløsningsens stille erobring. Vi vet om noen som stod på skansen og sa fra, men de ble ikke hørt.

Og noen sov. Ja, vi har merket et undergravingsarbeide på det teologiske plan blant annet. Fasaden har en prøvd å ta vare på, mens den innvortes skade bare tiltok.

Prosessen

Prosessen har utviklet seg fort, det kan en legge merke til i dag. I 60-årene var situasjonen en helt annen. De som da ble hørt, høres ikke på i dag. Delvis motarbeides de også.

Tiden har forandret seg. Vi har sendt våre unge på skoler. De verdslige skoler har mye å by på, men de kristne skoler hva har de hatt å by på? Mye godt. Men bibeloppløsningen har erobret skolene våre, og MF har utdannet mange av dem som i dag står i nøkkelstillinger i bibelskoler, misjonsskoler, lærerskoler og andre kristne skoler, og konsekvensene av dette ser vi både på det ene og det andre området. Det skal ikke fornektes at mye godt og rett er gjort. Men hva nytter det med alt godt, hvis fundamentet slår sprekker eller smuldrer? Skriften skal studeres

og gransktes, men satan har fått lillefingeren mer enn vi aner på dette feltet. Marginen for toleranse blir større og større, og blindheten overtar. En kan bli ganske forferdet over hva slutninger som kan trekkes ut fra Guds ord nå for tiden; noen ganger under skinn av at en står under «fedrenes skriftsyn».

Bibelverket

Idag reklameres det for Bibelverket. Arbeidet med dette begynte i 60-årene. Jeg var da bysekretær i Kristiansand og fikk spørsmålet fra forlaget om å gå inn for verket blant ungdom og studenter spesielt. Jeg hadde gledd meg til det, men da jeg så forfatter-listen, kom jeg i tvil, og gav svar til forlaget om dette, men fikk ikke noe svar. Jeg konfererte med en av nordens skrifttro teologer, David Hedegård, han var enig med meg. Bibelverket har også skrifttro teologer, som vi vet. Men allikevel må jeg dessverre si at idag reklamerer våre kristne forlag uten forbehold for MF-teologien med store trykksalver via Bibelverket.

Nå: det gjelder bøker for bibelskole-elever og misjonsstudenter må vi være mer våkne.

Nå er det selve holdningen til MF-teologien. Her synes å være et samarbeide med MF slik at studentene blir forvirret. Det foregår et samarbeide bak kulissene som ville forskrekket mange. Vi kjenner til utviklingen på MF og må advare mot det bibelsyn som er rådende der.

Anfektelse

Anfektete studenter fra Fjellhaug har vært hos meg. Jeg anbefalte dem å gå til Hovedstyret. Hovedstyret sendte dem tilbake til lærerne på Fjellhaug. Hvem er det som har lære-autoritet i bibeloppløsningsens tid?

For en del teologiske studenter ligger f.eks. Det gamle testamentet i en røys bokstavelig talt etter at de har passert den historisk-kritiske metode, enten den er grov eller fin. Såkalt «skriftsyn-kurs» for tiden gjør studentene helt forvirret. «Den som ikke er befestet fra før, blir helt odelagt!» er det blitt sagt.

Misjonssambandet hadde arbeidermøte i Hurdal i 70-årene. Omtrent 400 var samlet. Der var ledige foredrag av Øivind Andersen, Anders Hoas og Egil Grandhagen om skriftsynet. En av kretssekretærene ville ha et samlet svar om skriftsynet fra Fjellhaug, men det var det umulig å få. Vi reiste hjem fra arbeidermøtet skuffet, vi drøftet om det ikke var noe å gjøre med dette. Det ble med at en håpet at det måtte løses; -en ville ikke så tvil om vårt kjære Fjellhaug og forstyrre vårt kall og oppgave. Men nå ser vi noe av det vi fryktet den gangen. MF-teologien har fått innpass på Fjellhaug. Misjonsskolelærer Karsten Valens artikkel i «Innsyn» gjengitt i Dagen: (1.-3. mars) Kvinnens plass i

Kristoffer Fjelde stiller her noen spørsmål om hvor Misjonssambandet er på veg, når det gjelder blant annet Skriftroskapen.

heim og menighet), og misjonsskolelærer Jens Olav Mølands forsvær for Valen og hans artikkel i Dagen 21.03.90 viser dette tydelig. Selv om artikkelen er blitt kritisert f.eks. av professor Wisloff, Guttorm Røen og Olav H. Kydland så vet vi ikke hva en vil gjøre for å stanse dette nye bibelsynet, som er beslektet med liberal teologi, så en kan sette en stopper for denne utviklingen.

Bibelovertsettelsene

Bibelovertsettelsen av '78 og Misjonssambandet. Under planleggelsen var det mye skrivning i Utsyn og Fast Grunn om hvor mye galt det var i denne. Det gikk noen år, så var den så og si i bruk av alle som underviste på Fjellhaug, og av flere av de ledende i Misjonssambandet. Og den ble til og med anbefalt. Jeg skal ikke her referere til hva bibeltro fagteologer har sagt om '78-utgaven, noe står i Fast Grunn. Etterat '88-utgaven kom, så var det helomvending til den. Men hva om den ikke hadde kommet? -Da hadde kursen gått på '78-utgaven på Fjellhaug og så.

Det er ikke mange år siden det var lederskifte i Misjonssambandet. Det var på mange måter et generasjonsskifte. Jeg var en av dem som undret meg over når lederne var så sikre på de unge som skulle overta, og gav dem sin fulle støtte. Fryktet de ikke for MF-teologien? -Jeg skriver ikke dette for å såre. Jeg er en av de eldre, jeg kjenner på en dyp sorg, det er vanskelig å få ro verken dag eller natt, fordi en kjenner på svikten og unfallenheten i årene som gikk, selv om jeg i for-

kynnelse og i andre sammenhenger har sagt fra. Og det har kostet meg mye. Men jeg frykter at vår nåværende ledelse ikke ser utviklingen alvorlig nok. Jeg er en av dem som står spørrende overfor den internasjonale teologi-forbindelsen som Misjonssambandet har planer om å gå inn i, når jeg ser på utviklingen her hjemme. Jeg har følelsen av at et «teologisk førerskap» har overtatt Misjonssambandet og vi har bare å følge med. Og midt i dette tenker jeg på grunnsynet i vår misjon om det alminnelige prestedømme og et myndig legfolk, som umyndiggjøres mer og mer.

Glem ikke legfolket

Vi må ikke glemme at der er et myndig legfolk rundt i landet. Dette folket er orientert, selv om de ikke alltid har Dagen og Vårt Land; det har jeg opplevd i tjenesten. Dette folk er i sorg og bekymring idag, og i bønn.

Det er snart 100 års jubileum for Norsk Luthersk Misjonssamband. Jeg undrer meg på hvordan dette jubileet skal bli. Generalforsamlingen i Kristiansand 1988 stadfestet å følge «den gamle linje» som våre åndelige fedre hadde staket ut, men noen talte også for en ny linje. Vil talsmenn for denne nye linjen prøve å få forandret NLM neste år? Det er sterke krefter i virksomhet, og de har «tidsånden» på sin side. Det er bare Gud som kan berge oss i NLM fra alle oppløsende tendenser. La oss ydmyke oss for Gud og be om nåde og visdom slik at Han fortsatt kan bruke oss i årene som kommer.